

Ανάλογα με την οπτική με την οποία μας έχουν μάθει να βλέπουμε τη ζωή και τον Κόσμο, θεωρούμε, είτε ότι έχουμε γεννηθεί κατά τύχη στις κοινωνικές συνθήκες όπου ζούμε, είτε ότι τις έχουμε επιλέξει ακολουθώντας το νόμο του κάρμα.

Ό,τι από τα δυο κι αν συμβαίνει, και όποιες κι αν είναι αυτές οι συνθήκες, το βέβαιο είναι πως με πολλούς και διάφορους τρόπους χρειάζεται άλλος λίγο, άλλος πολύ, να αγωνιστούμε προκειμένου να επιβιώσουμε.

Αυτή είναι η μια πλευρά του νομίσματος. Η πλευρά του κοινωνικού συστήματος για τον αγώνα της «επιβίωσης». Τα εισαγωγικά για να παραπέμπουν στην εκφυλισμένη πια έννοια της λέξης. Όπως άλλωστε και ο ίδιος ο θεσμός της κοινωνίας. Τώρα πλέον πρέπει να αγωνιστείς για να επιβιώσεις στο, και από το, κοινωνικό σύστημα!

Εδώ όμως, θα μιλήσουμε για εκείνη την άλλη πλευρά, του νομίσματος. Την Επιβίωση και τις Μυστικές Πύλες της Ζωής. Την Κοινωνία και την αλληλεξάρτηση Όλων μέσα στη Ζωή και το Σύν-παν.

Εμπρός λοιπόν, βάλτε κόκκινο κρασί στα ποτήρια σας κι ανάψτε το τζάκι, ή βουλευτείτε στον καναπέ με μρωδάτο τσάι και μερικά κεράκια. Όπως και να' χει η ατμόσφαιρα θα

ζεστάνει καθώς θ' αφουγκραζόμαστε τους μυστηριακούς ψιθύρους της καρδιάς μας!

Γιατί ποιο είναι το μεγαλύτερο μυστήριο αν όχι αυτό της Ύπαρξης; Και είναι θαυμαστό το ότι αποτελούμε υποσύνολο αυτού του μυστηρίου και υπέροχο που μπορούμε να το εξερευνούμε, ακόμη κι αν γνωρίζουμε πως δεν πρόκειται ποτέ να καταφέρουμε να το λύσουμε οριστικά! Και ποιο άλλο θα μπορούσε να είναι το νόημα της ατομικής μας ζωής αν όχι η απόκτηση εμπειριών με στόχο την κατανόηση Της Ζωής;

Η απόκτηση πλούτου και δύναμης; Γελιούνται όσοι το πιστεύουν. Αυτά είναι μονάχα εργαλεία που άλλοτε βοηθούν και άλλοτε αποδεικνύονται περιττά για την πρόοδο της εξέλιξης μας. Και ας μη ξεχνάμε πως η ατομική εξέλιξη του καθενός από εμάς, επιφέρει την εξέλιξη ολάκερης της Ανθρωπότητας γενικά στο σύνολο της.

Ακούμε κατά καιρούς κάποιους να δηλώνουν κατηγορηματικά: «Σκοτίστηκα για την ανθρωπότητα! Εγώ, τι κάνω για να πετύχω...» Δεν κρίνω τις απόψεις κανενός και σέβομαι την ελεύθερη βούληση, αλλά δεν νομίζετε πως αυτός ακριβώς ο τρόπος σκέψης είναι που οδηγεί, όλους τελικά, στον εκφυλισμό και την παράνοια;

Είτε το θέλουμε είτε όχι, είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της ανθρωπότητας. Αλληλεπιδρούμε με τους πάντες και τα πάντα γύρω μας και δεχόμαστε τις επιρροές τους. Η ανθρωπότητα είναι ο καθρέφτης μας. Ό,τι στέλνουμε αυτό εισπράττουμε!

Ξέρω, τα έχετε ξανακούσει όλα αυτά, όμως προσοχή! Δεν προτρέπω να παίξουμε τους σωτήρες του κόσμου ούτε τους "διαφωτιστές"! Να γνωρίσουμε τον Εαυτό μας σε βάθος προτείνω και να ζούμε με τέτοιο τρόπο ώστε να προάγουμε την εξέλιξη την δική μας και επομένως και όσων ζουν γύρω μας.

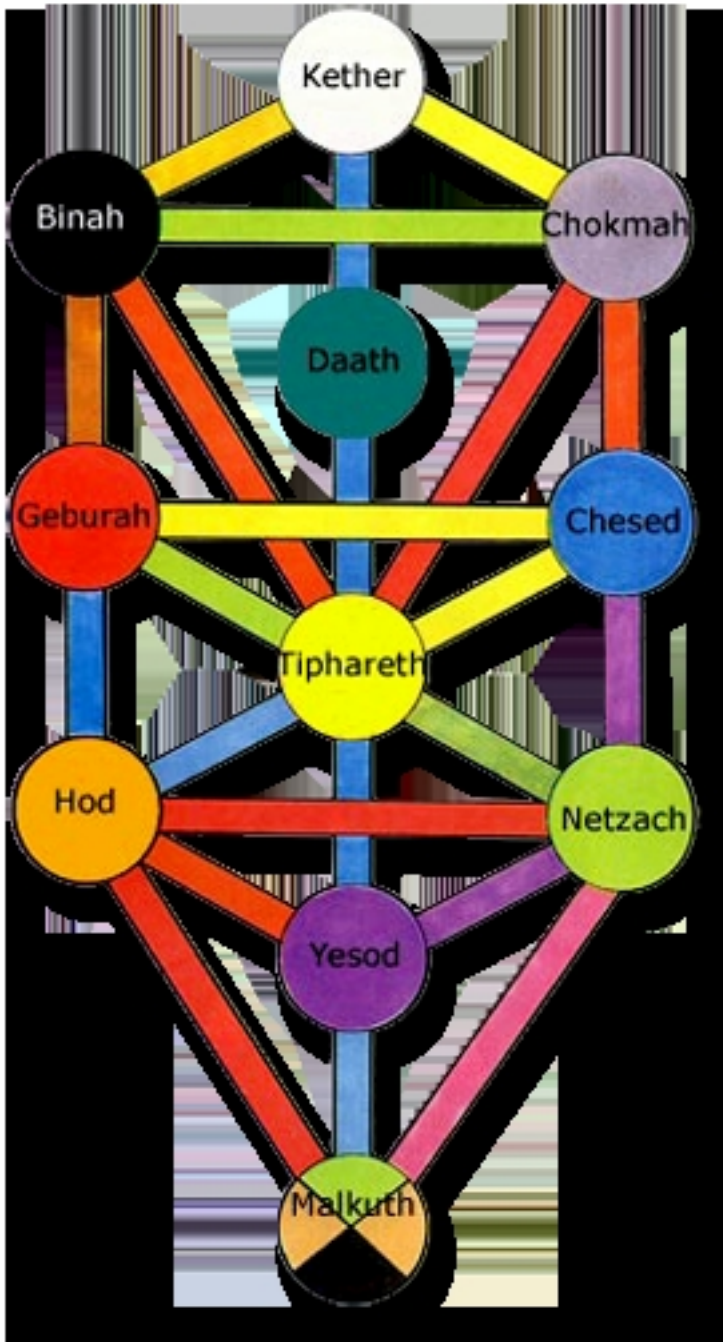
Η επίτευξη ενός ευγενούς και χαρούμενου βίου για τον καθένα μας ας γίνει αρχικά το κίνητρο για έναν ιδανικό Κόσμο, όπου η επιστήμη και η τεχνολογία θα βρίσκονται στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Μετά δεν θα χρειάζονται πια κίνητρα...

Επιστήμη και τεχνολογία. Δηλαδή γνώση και πρακτική εφαρμογή. Χμ, τώρα κάτι μου θυμίζει

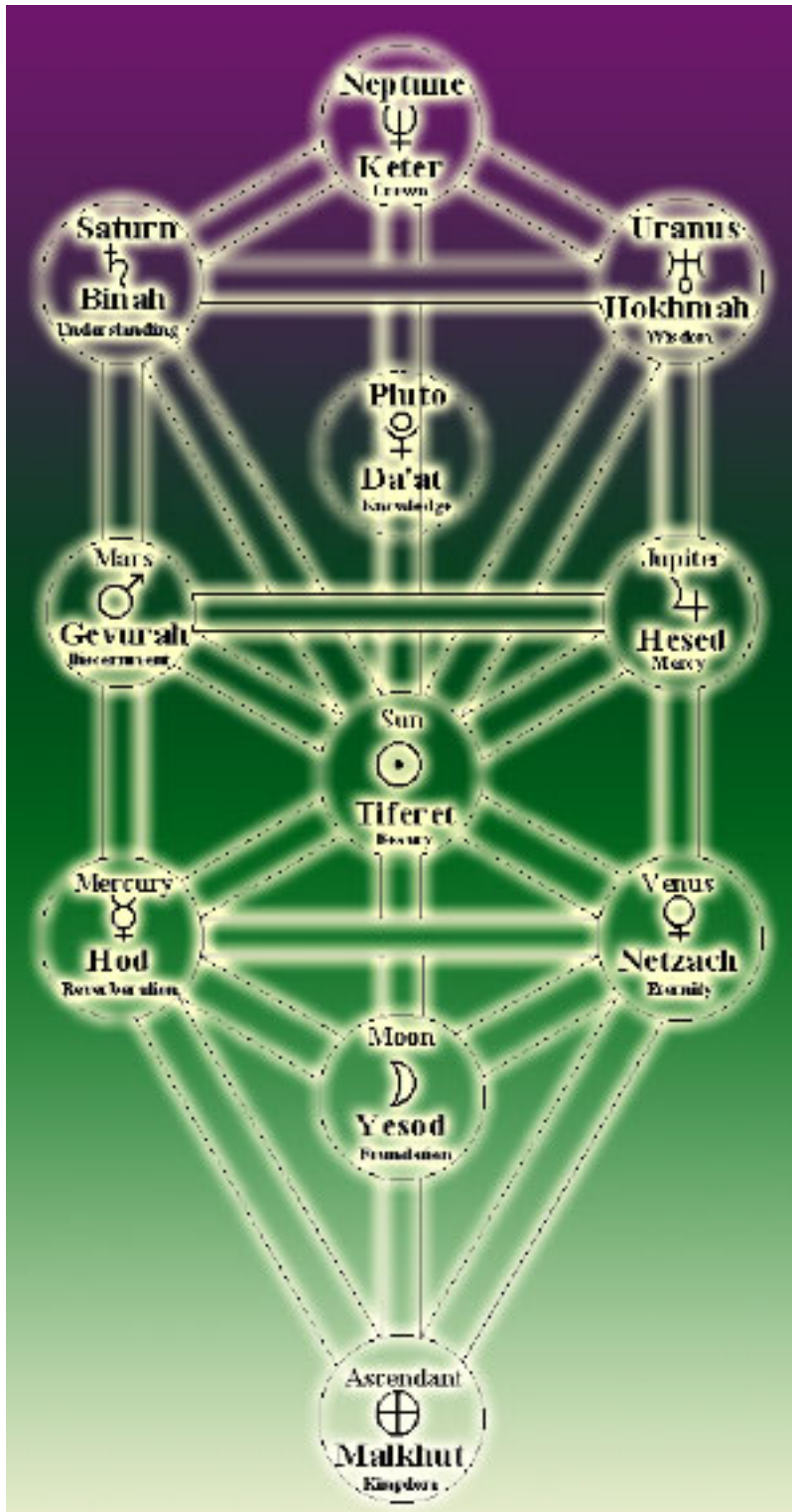
αυτό. Α, ναι! Ξεκίνησα μιλώντας για την γνώση της διαφοράς μεταξύ «επιβίωσης» και Επιβίωσης.

Ας δούμε λοιπόν τι μπορούμε να κάνουμε στην πράξη γι αυτό, αν και θα χρειαστεί να ξεκινήσουμε πηγαινοντας φαινομενικά αρκετά μακριά. Αλλά τα φαινόμενα, κατά κανόνα, απατούν...

Στην προκειμένη περίπτωση και υπερβαίνοντας τον οποιοδήποτε δογματισμό, θα χρησιμοποιήσουμε τον συμβολισμό και την ορολογία της Καμπαλά, επειδή χρειαζόμαστε μια κοινή βάση για να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε.

~~Επισημάνσεις: Η εικόνα είναι από το βιβλίο "Ο δρόμος της Κεθέρ" του Ντάνιελ Φόλνερ, εκδόσεις Νταβάρ, 2007. Η εικόνα είναι από το βιβλίο "Ο δρόμος της Κεθέρ" του Ντάνιελ Φόλνερ, εκδόσεις Νταβάρ, 2007. Η εικόνα είναι από το βιβλίο "Ο δρόμος της Κεθέρ" του Ντάνιελ Φόλνερ, εκδόσεις Νταβάρ, 2007.~~

Επιμέλεια: ΝΤΑΑΘ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ (ΕΠΧΕ) - Αρ. Πρωτ. 195
Επιχειρησιακή Ομάδα για την Ευρωπαϊκή Κοινωνία (ΕΠΧΕ) (ΕΠΧΕ) - Αρ. Πρωτ. 195